

καταλαβόντες. Φυλίω δέ, τὸν δῆμον, ἀφ' οὗ Φυλάσος. ἄλλως. ὁ Θρασύβουλος βελόμβρος κατέλυσε τοὺς λ. καταλαβόν Φυλίω τόπον τινα, κατέπεσε συμμαχες λαβών, κατέλυσε, κἢ ἐπεὶ ἀλαζονικὸν ἐφθέρχετο, ἦκεσε μὴ μνησικακήσαι, & ἐξήμετο παρομιμακόν. Φυλὴ δέ, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. & οἱ ἐνοικοῦντες, Φυλάσοι. ὃ ἔστι Φυλὴν κατέλαβες, ἀντὶ τῆς ἐπιπέτης. εἰ μέγας γέγονας, Φυλίω κατέλαβες, κἢ τοὺς λ τυράννους μετὰ χειρὸς ἀμβρος. Φυλὴ γὰρ τόπος ἐστὶ καλέμβρος. ὅτι δὲ Θρασύβουλος εἴρηται δὲ τὸ ἐπαμείβεσθαι ὅτι ἐκεῖ ἐφόνευσέ τρέ λ τυράννους.

GERARDVS. Εμοί, post τῆς ἰσῆς, æquales mihi, pro τῆς ἰσῆς τῆς ἐμάς πληγῆς, æquales meis plagis. Si communia tibi mecum fuissent verbera, fuisset & communis nastus. Verum quia solus cædebar, solus nasto fruebar. ληθηθεῖω. Indefinitum a, Opῆτι ui. thema est anorme verbum λαμβάνω. μνησικακήσης. Verbum hoc μνησικακήεν sonat, meminisse malorum & iniuriæ præterita. Ut altius res repetatur, scire oportet Athenienses aliquando cum Lacedæmoniis bellum gessisse acertimum, in quo Atheniensibus victis, Lacedæmonij statim triginta viros Athenas miserunt, qui summum ius & in urbem, & in ciues obtinerent. Hi postmodum insolentiores facti, atque in tyrannidem conuersi, quorundam ciuium bona publicabant, illos profligabant, alios denique pro sua libidine crudeliter etiam occidebant. Fuit per id tempus Athenis Thrasylbulus vir ingenio admodum sublimi & generoso, qui tyrannidem exofus, clam selectorum militum manu comparata, se in Phylam recipit (erat Phyla locus in Attico agro) vbi de expellendis ab vrbe Lacedæmoniis serid cum suis agit. Id

A subodorati Lacedæmonij, aduersus Thrasylbulum bellum instaurant, magno impetu eum adiuntur, nec sine magno suo malo congregiuntur, quo enim res Atheniensium fuerat deploratior, eo victoria quam tum de Lacedæmoniis reportarunt fuit gloriofior. Profligatis Lacedæmoniis Thrasylbulus plebiscitū interposuit, in quod Ciues iurarunt. Plebiscito hoc cauebatur, Ne cuiquam Atheniensium liceret in posterum, rerum antè malè actarum memoriā refricare. Sed B præterita mala obliuione sempiterna (ἀμνησίαν vocant) delerētur. Mercurius ergo Carioni ait, Si Phylam occupasti, id est, si diues euasisti, & fortunam nactus es splendidiorem, μὴ μνησικακήσης, id est, ne quid eorum malorum quæ antea passus es, in tuam mentem reuoces, sed veteris illius Atheniensii ἀμνησίας memor, omnia mihi benignè condones, & ignoscas. Ἐ παρ' ὑμῶν, ea quæ apud vos sunt, res vestræ, status & conditio vestra. Subaudiendum autem est μενώ manebo. βελτίω, Atticum & anorme comparatiuum, pro βελτίονα. αὐτομολεῖν, ex te ipso, nemine imperante, vel te cogente, transfugere, ac velut hospite in salutato discedere? πατρῆς. Socrates dictam Mercurij confirmauit, dum interrogatus cuias esset, respondit, κοσμηδός, id est, mundanus, innuens nulli debere patriam præscribi certam, nam vbicumque commodè viuatur & feliciter, illic patria est: vbi secus contingit, exilium. Circūfertur apud Græcos versiculus eiusdem prorsus argumenti, τοῖς γὰρ καλῶς πορεύουσι πατρὶ γῆ πατρῆς, id est, Quauis terra illis patria est, quibuscum bene agitur.

Καρ. Στεροφῶν; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐστ' οὐδέν σροφῶν.
 Ερ. Ἀλλ' ἐμπολαῖον. Καρ. Ἀλλὰ πλουτοῦ μὲρ πῖ οὐδ'
 Ερμῶ παλιγκάπηλον ἡμαῖς δεῖ ξέφειν;
 Ερ. Ἀλλὰ δόλιον τοῖνυ. Καρ. δόλιον; ἡκιστά γε.
 Οὐ γὰρ δόλιον νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν ξόπων.

CA. Foribus versandis? nihil hic opus versutis.
 ME. At mercatorem me statuite. CA. At diuites
 E Cum sumus anti: cur Mercurium sordidum Propolam alamus? ME. At vultisne callidum?
 CA. Hic callidis nihil opus est, sed candidis.

Σχόλια. Στεροφῶν.] ὅτι δόλοστροπῆ τῆς ἀλλων κλεπῶν. σροφῶς, ὡς τὸ σρέφειν καὶ παουρρεῖν. λέγεται δὲ ὁ Ερμῆς, σροφῶς. ἐμπολαῖος. κερδῶος. δόλιος. ἡγεμόνιος. ἐσαγῶνιος. δὲ κρονος. ἄλλως. σροφῶν, ὡς εἰ σροφῶ λέγονται καὶ οἱ συμπεπλεγμένοι καὶ δολεροῦ λόγῳ. σροφῶν δὲ ἐκάλου, ἰδρυμένον ὡς τῆ θυρά τὸν δαίμονα. ἀμα δὲ ὡς τὸ σρέφειν τὰ πράγματα. οἱ ὅτι το ποιῶντες, πανούργοι. ἐπανυμία ἢ τὸτο Ερμῆ, ὡς τὸ τῆς θυρας ἰδρυμένον ὅτι φυλακὴ τῆς ἀλλων κλεπῶν. ἐτοί γὰρ ὅπισω τῆς θυρῶν εἰσθασί & ἀναδύεσθαι, καὶ ὅπως πανουρρεῖσθαι. Ἀλλ' ἐμπολαῖον.] πρᾶγμα τεντῶν ἢ ἀγοραῖον. & τῆς καπηλείας ποροσῶτα. παλιγκάπηλοι ἢ λέγονται, οἱ τὰ αὐτὰ πωλοῦντες καὶ ἀγοράζοντες. πέντε δὲ εἰσιν αἱ δὲ φοραὶ τῆς πωλοῦτων. αὐτοπώλης. κάπηλος. ἔμπορος. παλιγκάπηλος. μεταβολεύς. καὶ ἐστὶν αὐτοπώλης μὲν, ὅ ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ πωλῶν πῶν ἑαυτοῦ πρὸς δὸν. κάπηλος δὲ, ὁ ἀγοράζων δὸς τοῦ αὐτοπώλου, καὶ πωλῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ἢ ἡγορασέν. ἔμπορος ὁ ἀγοράζων & ὅτι ξένος πωλῶν. ἢ δὸς τοῦ αὐτοπώλε ἢ δὸς τὰ καπήλε. παλιγκάπηλος, ὁ δὸς τοῦ ἐμπόρου ἀγοράζων καὶ πωλῶν. μεταβολεύς, ὁ καὶ πῶν κοτύλην

πωλῶν, ὡς σροφῶν νῦν λεγόμενοι κάπηλοι. εἴρηται ὅτι ὡς τὸ σπυγῆς μεταβάλλειν. & αὐτὰ μὲν εἰσιν αἱ σημασίαι νεκρῶς τῆς πωλοῦτων καταχρηστικῶς ἢ πᾶς πωλῶν, κάπηλος λέγεται.
 GERARDVS. Στεροφῶν.] vertigo & volutio σροφῆ dicitur, vnde σροφῶς Mercurij ἐπώνυμον. Quoniam enim fures interdum post ostium latitare solent, donec per occasionem aliò se conferant, ad arcēdos illinc fures, post ostium iuxta cardines Mercurij statua erigebatur, aut certe figura eius depingebatur. Hoc itaque primū munus est, quo se functurum in adibus Chremyli pollicetur, obseruabit ne quis post fores delitescat. σροφῶν. Apparet genitiuum esse à nominatiuo σροφῆ, vt sit, nihil nobis opus his reuolutionibus, neque lucrum, neque clamnum ab ostij conuersionibus expectamus, quare neque te σροφῶ nobis opus est. ἐμπολαῖον. Mercurius olim creditus est mercatoribus & negotiatoribus præesse, & suo favore illorum rem augere: vnde ἐμπολαῖος vocabatur ὡς τὸ ἐμπολέην